

Forholdstal, der var noget større end det nuværende i § 32. Endelig erklærede Konseilspræsidenten sig villig til at forhandle om Indførelsen af Omvalg, hvilket ikke blot vil have den Betydning, at det altid sikrer Flertallet Repræsentanter, men — og det siger jeg til Højre — ogsaa vil sikre Mindretallet langt større Indflydelse end nu. Thi selv om de tabe i første Omgang, ville de i næste Omgang kunne øve en ganske overordentlig Indflydelse, idet de, selv om de ikke kunne stemme deres egen Kandidat igennem, kunne stemme paa den Kandidat, der staar dem nærmest. Konseilspræsidenten mente, at Omvalg kunde indføres alene ved en Forandring i Valgloven, og deri har han vistnok Ret. Det er dog imidlertid et Spørgsmaal, om det ikke vilde være formaalistjænkligt at indføre denne Forandring i selve Grundloven, men det kunne vi jo altid forhandle om i Udvalget. Der er altsaa gjort saadanne Indrømmelser, givet saadanne Antydninger, at jeg synes, at der aabner sig nogen Mulighed for gennem Udvalgsbehandlingen, som jeg stadig haaber maa blive saa kort som muligt, at naa et saadant Standpunkt i denne Sag, at man fra mange Sider, fra det overvejende Flertals Side maaske i denne Sal kunde naa et Standpunkt, der tilfredsstillede de forskellige Fordringer, der ere fremsatte, og først og fremmest tilfredsstillede Kravet om lige Valgret for alle Vælgere, baade nu og i Fremtiden, og ikke mindst i Fremtiden.

Naar den højtærede Konseilspræsident afviste den Tanke, der er fremsat af mig, om en grundlovsmæssig foreskrevet periodisk Revision, antager jeg, at det, han afviste, var en almindelig Revision. Men man kunde maaske ogsaa tænke sig et Mellemstandpunkt, et Forslag, der gik ud paa, at et Amt, naar f. Eks. det samlede Indbyggerantal i Valgkredsene var vokset mere end en Gang ud over det normale for Antallet i hver Valgkreds, da fik en Repræsentant mere. Noget i den Retning kunde man maaske tænke sig. I alt Fald vil jeg henstille til det Udvalg, der faar med denne Sag at gøre, at overveje, om man ikke kunde tænke sig en saadan Ordning. Den stemmer i Hovedsagen med den gældende franske, udmærket fungerende Ordning. Se, det blev noget andet end en periodisk foreskrevet Omlægning. Det vilde saa sige en ganske spredt, partiel, delvis Omlægning, der indtraadte mekanisk af sig selv, naar der skete visse Forskydninger i Befolkningen. Men hvordan man nu end vil ordne det, forekom-

mer det mig, at der dog efter den Forhandling, her er ført, aabner sig nogen Mulighed for at faa en Ordning, som man fra mange Sider kunde enes om, og jeg vil sige — men det behøver jeg for Resten ikke at forsikre, det vide alle —, at vi fra vor Side ville arbejde af al Kraft for at naa saa stor Enighed som muligt i dette Ting om et saadant forsvarligt Standpunkt, hvorpaa man med god Samvittighed kunde stille sig og eventuelt tage en Kamp op derpaa. Og jeg vilde ønske, at et saadant Forslag hurtigst muligt kunde komme op i det andet Ting, saa at det andet Ting ikke kunde faa gode Argumenter mod det Forslag, der kom der op. Det er det, jeg bebrejder Forslaget, som det nu foreligger, at det er saa let at kritisere ned, og jeg ønsker ikke, at det andet Ting skal faa et Forslag, som er let at kritisere. Jeg ønsker, at det andet Ting skal faa et Forslag, som er vanskeligt at kritisere, vanskeligt at bekæmpe, fordi det er vel overvejet, baade hvad dets øjeblikkelige og fremtidige Følger angaar. Et saadant Forslag vil jeg være med til af al Kraft at arbejde med paa.

Derfor ønsker jeg ogsaa ved Slutningen af denne Debat paa ny at vende mig til Højre og Højres Repræsentanter i denne Sal. For det forekommer mig, at selv om der kom den Kølighed frem fra det ærede Medlem for Assens (Berntsen), er det mere end Kølighed overfor Fremme af denne Sag, der er kommen frem fra de ærede Højrepræsentanter i denne Sal. Det er ikke, fordi jeg egentlig i og for sig tillægger Højre eller Højres Gruppe i denne Sal overvældende Betydning. Deri er jeg enig med Højres højtærede Ordfører under Finanslovdebatten, som erklærede ganske det samme, at han ikke tillagde sig selv eller sin Gruppe nogen større Betydning her i Tinget. Jeg citerer altsaa her en Højrefører. Men de have jo om ikke megen personlig og direkte Indflydelse her i Salen, saa dog en indirekte, moralsk — nej, ikke en Gang det, men en rent mekanisk Betydning. De ere saa at sige en Udliigger eller Udløber fra det andet Ting, saa at man ligesom ved at erfare Stemningen her i Højregruppen kommer til, lidt tidligere end det ellers var muligt, at føle det andet Tings Stemning paa Pulsen. Deri have de nogen Betydning. De ere ligesom en Vandstandsmaaler, om jeg saa maa sige, et ganske lille Glas, hvor man paa en nem Maade her i Tinget kan aflæse den Vandstand, der er i det andet Ting. For saa